


VARMIKASTIN

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti 4 • 2010



MPK:n vuosijuhla

Etsintäkurssi
Itsenäisyyspäivän tilaisuudet
Päijät-Hämeestä Haminaan ja takaisin

VARMISTIN



Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti N:o 4, 2010. 2. vuosikerta.

Varmistin on Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin tiedotuslehti. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, seuraavan kerran xxx 2011. Aineisto seuraavaan lehteen on toimitettava xxx mennessä.

Päätoimittaja: Sanna Lahtinen
Puh. 040 828 2824
sanna.lahtinen@maakuntakomppania.fi

Toimittaja: Kaarina Honkalammi
kaarina.honkalammi@maakuntakomppania.fi

Toimittaja: Jarmo Siira
Puh. 040 706 1860
jarmo.siira@maakuntakomppania.fi

Mainokset: Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Kimmo Korhonen
Puh. 050 495 0811
kimmo.korhonen@maakuntakomppania.fi

Puolustusvoimat
Päijät-Hämeen Maakuntakomppania
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 029 948 4132 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö
yliluutnantti Tommi Tenhu
Puh. 029 948 4133
tommi.tenhu@maakuntakomppania.fi
Päivystäjä
Puh. 040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys
Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiiri
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 0207 56 9053 Fax 0207 56 9054
pajjat-hame@mpky.fi

Piiripäällikkö Hannu Tukia
Puh. 050 462 0735
hannu.tukia@mpky.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino
Kansikuva: Kimmo Korhonen

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania



Päätoimittajan kirjoitus	3
Aikaa myös perheelle	3
Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä tapahtuu	4
Päijät-Hämeen Maakuntakomppania – alueellinen erikoisjoukkomme	5
Itsenäisyyspäivän tilaisuudet	6
Etsintäkurssi	7
Hannu Tukian maanpuolustustyö jatkuu eläkkeelläkin	8
Vuosijuhla päättyi maanpuolustuspiirin vuoden	9
Päijät-Hämeestä Haminaan ja takaisin	10



Vuosijuhla päättyi maanpuolustuspiirin vuoden s.9

Uudet tuulet puhaltavat



Aikaa on kulunut nyt lähes kaksi vuotta siitä, kun ensimmäinen Varmistin-lehti ilmestyi. Minulla oli kunniatehtävä saada ottaa vastaan lehden päätoimittajan tehtävä. Lehti on ollut todella loistava kanava tiedottaa koulutuksista ja harjoituksista sekä kertoa niistä henkilöille, jotka eivät itse ole päässeet osallistumaan harjoituksiin. Käsittääkseni olemme edelleen ainoa maakuntakomppania, jolla on ollut hieno mahdollisuus ollut julkaisemaan omaa tiedotuslehteä. En tiedä onko muissa maanpuolustuspiireissäkään omaa lehteä.

Menneen kahden vuoden aikana on tapahtunut paljon muutoksia ja kehitystä positiiviseen suuntaan niin Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirikun ensimmäisenä kuin Maakuntakomppaniassakin. Myös meillä kotona on tapahtunut suuria muutoksia tuona aikana. Elämäämme ovat rikastuttaneet kaksi ihanaa tyttölasta. Lasten syntymisen myötä on syytä ollut laittaa asioita tärkeysjärjestykseen. Perheemme kasvamisen myötä oma vapaa-aika on alkanut käydä rajalliseksi.

Päätoimittajan tehtävän hoitaminen on ollut todella kunniatehtävä, mutta nyt olen kuitenkin päättänyt luopua hienosta tehtävästä ajan puutteen vuoksi. Tehtävän vastaanottaa Pääesikunnan viestintäosastolla tuotantosihteerinä toimiva Kaarina Honkalampi. Kaarina on ollut mukana lehden toimituksessa parin edellisen numeron

aikana, joten tiedän Varmistimen olevan jatkossa hyvissä käsissä! Onnea Kaarinalle tehtävän hoitamiseen.

Tämä pois ja tilalle: Haluan erityisesti kiittää Jarmo Siiraa, jonka kanssa olemme tehneet tiiviisti yhteistyötä lehden parissa. Kiitokset myös kaikille mainostajille sekä kirjoittajille. Jatkakaa edelleen ahkeraa kirjoittelua, juttujanne kaivataan.

Hyvää jatkoa ja nähdään!

Sanna Lahtinen
Päätoimittaja

Aikaa myös perheelle



huessani Teistä!

Kuten joku on ehkä huomannut, olen ollut tavallistakin enemmän poissa kuluvana vuonna. Pitää paikkansa. Syykin on ollut hyvä, sillä olen käyttänyt 1 ½ vuoden lomat, uudet mainiot ”isyyskuukausi” -mahdollisuudet ja hieman hoitovapaata huolehtiakseni perheestäni.

Kiitos upeiden alaisteni (erityisesti maj Kari Karmala), olen voinut hyvällä omallatunnolla keskittyä välillä lapsiini (i.e. kuusi tytärtä). Aika on ollut palkitsevaa. Pilke silmäkulmassa voin todeta, että olen joutunut muis-telemaan uudestaan niitä ryhmänjohtajan taitoja, jota jo aliupseerikoulussa opetettiin. Tilanteet kotona ovat aina konkreettisia, vaativat välitöntä, oikeudenmukaista ratkaisua ja oma esimerkki on aina hyvästä.

Näin joulun alla soisin samaa teillekin, hyvät maakuntakomppanialaiset. Uskaltakaa välillä hellittää, ja keskit-

tykää perheisiinne ja läheisiinne. Ei se yksikkö minnekään katoa. Erityisesti rohkaisen teitä ottamaan jatkossa lisää vastuuta, että johtajatkin uskaltavat laittaa kännykän kiinni ja pääsevät läheistensä pariin.

Joulurauhaa ja Onnellista Uutta Vuotta Kaikille!

Aluetoimiston päällikkö
Evl Juho Raulo

P.S. Parhaat onnittelet ylennetyille ja palkituille. Olkaa ylpeitä, ne ovat ansaittuja asioita!



Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen organisaatio muuttuu 1.1.2011. Uudessa organisaatiossa maa jakautuu seitsemään maanpuolustuspiiriin sekä ilma- ja meripuolustuspiireihin, jotka jakautuvat edelleen koulutus- ja tukiyksiköihin (KOTU). Hämeessä uudistus merkitsee Kanta-Hämeen, Pirkanmaan ja Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirien yhdistämistä Hämeen maanpuolustuspiiriksi ja kolmen maakunnallisen koulutus- ja tukiyksikön muodostamista entisten piirien tilalle.

Hämeen maanpuolustuspiirin piiripäällikkönä ja SAMALLA Kanta-Hämeen koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä aloittaa 1.1.2011 evl evp Jukka Tonteri, Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä evl evp Arne Kumpulainen ja Pirkamaan koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä maj evp Ilkka Tilli. Maanpuolustuspiirin koulutussihteeriksi valittiin Anne Seulanto.

Hämeen maanpuolustuspiirin toimisto tulee sijaitsemaan Suomen kasarmilla nykyisen Kanta-Hämeen maanpuolustuspiirin tiloissa. Koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä Päijät-Hämeessä jatkaa edelleen evl evp Markku Keskinen. Sen sijaan arvokasta työtä kurssien hyväksi tehneiden koulutussihteerien tehtävät Päijät-Hämeessä ja Pirkanmaalla lakkautetaan.

Ohessa Jukka Tonterin esittely

Olen 54-vuotias vanhempieni puolelta karjalaiset sukujuuret omaava hämäläinen. Olen syntynyt ja käynyt kouluani pääasiassa Hämeenlinnassa ja ollut pian kaksi vuotta reservissä. Palvelin sotilasurani aikana Panssariprikaatissa ja Hämeenlinnan eri esikunnissa eli lähes 30 vuotta Hämeenlinna-Hattulan varuskunnassa. Perheeseen kuuluu

vaimo ja kaksi tytärtä (22- ja 17-vuotiaita). Harrastan musiikkia monissa eri muodoissa, pääpainona sekakuorolaulu, sekä kuntourheilu.

Odotan alkavalta työrupeamalta mielenkiintoisia ja haastavia tehtäviä. Haluan edelleen kehittää MPK:n koulutustarjontaa sekä ponnistella turvallisuustietoisuuden ja -valmiuksien lisäämiseksi kansalaisten keskuudessa. Pääsen mukaan hyvähenkiseen ja isänmaalliseen seuraan, jossa tehdään pyyteetöntä ja arvokasta työtä maanpuolustuksen eteen.

Piireissä tapahtuvan toiminnan perusta ovat vapaaehtoiset. Ilman heidän panostaan ei homma sujuisi ollenkaan. Vapaaehtoiset toimijat ovat ne rakennuspalikat, joista kokonaistointa syntyy, ja piiripäällikkö on se liima, jonka tehtävänä on luoda hyvähenkinen ja toimiva kokonaisuus.

Työhuoneeni ovi on aina auki, ja haluan olla aina tavoitettavissa. Luokseni voi tulla ongelmien kanssa tai vain piipahtaa sanomassa 'moro'. Yksi työni avaintehtävistä on näistä henkilöistä eli vapaaehtoisista huolehtiminen ja heidän toimintaedellytystensä turvaaminen. Olemassa olevia rakenteita on kuitenkin voitava tarkastella myös kriittisesti. Eräs haasteellinen tekijä on vapaaehtoisten toimijoiden vaihtuvuus.

Uuden organisaation kannalta kriittinen tekijä on tiedon ja tietotaidon siirtäminen hallitusti uusille toimijoille. Tässä vetoankin lähtijöihin, jotta uusi toimija saisi ”vanhalta konnalta” sen arvokkaan tuen, jota pitkään työssä mukana olleet voivat hänelle siirtää.

Odotan uutta tehtävääni innolla ja olen aloittanut perehtymisen tehtäviin heti syyskuussa. Minulla on ilo osallistua

sekä keskustuomiston että Hämeen, Pirkanmaan ja Päijät-Hämeen piirien toimintaan, ja olen saanut edellisiltä piiripäälliköiltä arvokasta tietoa. Kiitokset siitä heille.

Toivotan kaikille Hyvää Joulua. Tammikuussa tavataan!

Ohessa Arne Kumpulaisen esittely.

Olen 54-vuotias lahtelainen upseeri. Upseeriurallani olen palvellut Lappeenrannassa ja vuodesta 1988 lähtien Lahdessa. Viimeinen palveluspaikkani oli Hämeen Rykmentissä Hämeen Ratsujääkäripaljoonan komentajan tehtävä. Reserviin siirryin vuoden 2009 alussa.

Perheeseen kuuluvat vaimo Merja, Helsingissä asuva 28 vuotias tytär ja 24 vuotias Lahdessa asuva poika.

Vapaa-ajastani käytän merkittävän osan kuntourheiluun ja veteraanityöhön.

Uusi tehtävä tuo mukanaan uudet haasteet. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on saanut ansaitusti arvostetun aseman Päijät-Hämeessä. Uusi organisaatio, Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikkö, jatkaa tätä työtä uusia haasteita odottaen.

Organisaatioiden nimet muuttuvat, ihmiset vaihtuvat, mutta yhteinen työ isänmaan ja kansalaisten kokonaisturvallisuuden eteen jatkuu. Päijät-Hämeessä on erittäin hyvät olosuhteet ja yhteistyökumppanit tehdä maanpuolustustyötä laajalla sektorilla.

Tammikuuta odottaen

Päijät-Hämeen KOTU-päällikkö
Arne Kumpulainen



Kolme vuotta on kohta kulunut siitä, kun ensimmäiset sitoumukset tehtiin. Paljon olemme saaneet aikaiseksi, mistä tulokset ja tilastot puhuvat puolestaan. Kuntoindeksi on huippuluokkaa, harjoituspalautteet ovat kehittäneet koulutustapahtumia. Henkilöstön sijoitukset ja tehtävät ovat tarkentuneet. Olemme verkostoituneet tärkeimpiin yhteistyötahoihin ja sen tuomat edut ovat kiistattomia. Meillä menee siis todella hyvin. Tästä ovat osoituksena myös ylennykset ja palkitsemiset, joita komppaniamme henkilöstölle on tullut merkittävän paljon. Parhaimmat onnittelut.

Komppaniamme toiminnassa alkaa nyt uusi vaihe. Sitoumusten uusimisen yhteydessä henkilöstömme tehtäviä tarkennetaan ja taistelijaotusta tarkastetaan parhaaksi mahdolliseksi muistaen, että ihmiset muodostavat suorituskykymme, eivät tehtävät.

Tärkeimpiä haasteita tulevaisuudessa ovat alkuvuoden voimankäyttökoulutukset, joihin on jo hyvin ilmoittanut henkilöstöä. Tilaa on vielä, joten ole aktiivinen ja hakeudu koulutukseen. Tälle osaamiselle on tarvetta tulevaisuudessa niin harjoituksissa, kuten vuoden 2011 syksyn kohteensuojaa-

misharjoitus, kuin vuoden 2012 oikeissa operatiivisissa tehtävissäänkin.

Taidoille on käyttöä myös komppaniamme kertausharjoituksessa, josta on tulossa todella haastava näytön paikka. Taisteluammunnat ovat tiedossa 2011 kesäkuun alussa, mikä luo haasteen lähes koko joukollemme – siinä mitataan suorituskykymme jälleen kerran. Mittaamista ja arviointia tehdään joukollemme koko ajan. Virkaaputehtävien kouluttamista jatkamme tulevana vuonna valmiuosastojemme koulutuksiin liittyen. Haasteita siis riittää.

Johtamista kehitetään edelleen, uusien välineiden ja tapojen kouluttaminen alkaa heti alkuvuodesta. Johtamisvastuiden jakaminen ja selkeyttäminen on hienosäätöä, jotta puhumme kaikki samaa kieltä eri tilanteissa. Tehtävänkuvaukset henkilöstölle vaativat vielä hienosäätöä, jotta kaikille selviää, mitä kussakin tehtävässä pitää osata ja tehdä. Koulutustarjonta vuonna 2011 on edelleen monipuolinen, joten neuvottele oman joukkueenjohtajasi kanssa, mihin koulutuksiin sinun olisi hyvä osallistua.

Komppaniamme toiminta on näkynyt kansainvälisesti, valtakunnallisesti ja alueellisesti eri tapahtumissa. Palautte on ollut erinomaista. Tästä kuuluvat myös suuret kiitokset teille. Nä-

kyvyyttä ja arvostustamme osoittaa myös Hämeen Rykmentin komentajan päätös komppaniamme viirin näkymisestä varuskunnan paalupaikalla: aluetoimiston edessä lipputangossa.

Lopuksi haluan vielä erityisesti kiittää Sanna Lahtista, Jarmo Siiraa, Heikki Koskista, Juha Mustosta, Marko Huh-tiaista, Kaarina Honkalammia ja kaikkia Varmistin-lehden sekä Varmistinyhdistyksen tekijöitä erinomaisesta työstä tiedottamisen ja komppaniamme kehittämisen eteenpäin viemiseksi.

Tukiyhdistyksen panos on ollut merkittävä ja yhdistyksen merkitys tulee tulevaisuudessa vain korostumaan, kun jossain vaiheessa me kaikki ”eläköidymme” aivan niin kuin Hannu Tukia. Tukian panos yksikkömme rakentamisessa on kiistaton ja Hannu on lupautunut jatkamaan aloittamaansa työtä Varmistinyhdistyksessä.

Tulevaisuus näyttää siis hyvältä, haasteita riittää, mutta yhdessä niistä selvitään kunnialla.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian Päälikkö

Yliluutnantti Tommi Tenhu



Itsenäisyyspäivän tilaisuudet

Kimmo Korhonen • Kuva Jarmo Siira

Suomen lippu liehuu Hämeen rykmentin edessä kylmässä viimassa, tunnelma ei kuitenkaan ole myrskyisiä kuten 1917 tai 1939 vaan reipas ja rento säästä huolimatta. Maakuntakomppanian aktiivit ovat harjoittelemassa vielä juuri ennen varsinaista katselmusta itsenäisyyspäivänä 6.12.2010.

Itse asiassa paraatiharjoitukset alkoivat jo perjantaina 3.12, minkä jälkeen maakuntakomppania piti vuoden päätöstilaisuuden. Pitkän odotuksen jälkeen maakuntakomppanian esittelyvideo näki julkisen päivänvalon. Vaikka video kertookin toiminnastamme vain pienen osan on se hyvä alku. Jos kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, niin liikkuva kuva on omassa luokassaan.

Maakuntakomppanian aktiiveja muistettiin erilaisin palkinnoin. Yhtenä tärkeimmistä oli maakuntakomppanian standaari numero 5, jonka sai yksikön päällikkö Tommi Tenhu. Standaari tuli päällikölle ihan puun takaa, mutta



työtä se kyllä teetti. Muihin standardeihin kaiverrettiin jopa väärät laatat, jotta Tenhu ei saisi vihiä asiasta.

Samassa tilaisuudessa uusittiin myös maakuntakomppanian sitoumukset uudelle viiden vuoden kaudelle. Mikäli et päässyt osallistumaan tilaisuuteen, ota yhteys lähimpään reserviläisesimieheesi tai päivystäjään, jotta sitoumusasiat saadaan kuntoon.

Itse paraati ei ehkä mennyt niin hienosti kuin piti. Aseotteet alkoivat olla

hanskassa, mutta tahtimarssi ei kaikilta osin mennyt ihan putkeen. Toisaalta voidaan todeta, että maakuntakomppanian tärkeimpiä suoritusvaatimuksia eivät ole paraatit ja katselmukset, vaan muut tehtävät.

Kulunut noin kolmen vuoden jakso on mennyt nopeasti ja maakuntakomppania on synnyttänyt jo omia perinteitä ja käytänteitä. Moni asia on mennyt eteenpäin jätiharppauksin, kun toisissa ei ole päästy alkumetrejä pidemmälle.



Etsintäkurssi

Ari Kahrola

Vapaaehtoisen pelastuspalvelun (VAPEPA) etsintäkurssi järjestettiin MPK:n toimesta Hälvälässä 23.-24.10. Paikalle saapui 12 kurssilaista.

Kurssin kouluttajina toimivat VAPEPA:n valmiuskouluttajat Jari-Pekka Korhonen Lahdesta sekä Tero Ahtee Tampereelta. Lauantaiaamu alkoi reippaasti haastattelulla. Siinä kyseltiin kurssilaisten odotuksia ja katsoimme perusetsintää käsittelevän videon, jotta pääsisimme paremmin kiinni kurssin aiheeseen.

Teoriaa ja taskulamppujen valoa

Aamupäivän aikana saimme vieraita poliisilaitokselta. Poliisit kertoivat, miten etsintöjä on toteutettu lähialueella. Lauantaipäivänä pääosassa oli kuitenkin teoria ja aloitimme eri etsintämenetelmistä, joita Ahtee täydensi omilla käytännön esimerkeillään. Itse luentomateriaali oli poikkeuksellisen laaja koostuen useasta sadasta Power-Point-kalvosta.

Luennon katkaisi lounas, minkä jälkeen siirryimme maastoon lyhyeen käytännön harjoitteluun. Oli mielenkiintoista tehdä havaintoja maastossa etsien elementtejä, jotka sinne eivät luonnostaan kuulu tai jälkiä, jotka johdaisivat kohteen jäljille.

Iltapäiväkahvin jälkeen syvensimme teoriaosuutta käymällä läpi etsinnän vaatimia valmiuksia käytännön varusteista ja ryhmän huoltovalmiudesta alkaen. VAPEPA:n järjestämänä oikeissa etsinnöissä ei voi oletusarvoisesti luottaa siihen, että heillä on tarjota MPK:n tasoista huoltoa heti operaation alkuvaiheissa, päinvastoin kuin meillä kurssilla, Venton huolehtiessa porukan jaksamisesta.

Viestitoimintaa varten kurssimme oli

varustettu VIRVE:illä, joiden käyttöä harjoiteltiin rastikoulutuksen muodossa ulkoilmassa syksyisen päivän alkaessa hämärtyä. Sillä välin, kun odottelimme, että ulkona tulisi riittävä pimeää pimeäharjoitusta varten katsoimme talvella tapahtuvaa etsintää käsittelevän videon. Ensimmäinen kurssipäivä päättyi taskulamppujen valossa suoritettun maastoharavoinnin jälkeen yhdeksän tienoilla.

Etsintää maalla, merellä ja ilmassa

Sunnuntai alkoi lyhyellä kertauksella aiemmin opitusta ja jatkui videolla ilma-aluksen käytöstä etsinnän apuna. Taivaalta siirryimme vesille ja jatkoimme vesistöetsintöjen erityispiirteillä. Kahvin jälkeen perehdyimme maastoetsinnän suunnitteluun miettien, mikä on paras tapa kohdistaa käytettävissä olevat resurssit siten, että saamme tehokkaimmin tutkittua eri alueet. Etsintäkoira vastaa useampaa ihmistä ja maaston tyyppi vaikuttaa merkittävästi tarvittavaan aikaan. Luonnollisia rajoja kannattaa myös hyödyntää etsintäalueen määrittelyssä.

Ja kun vauhtiin oli päästy, Ahtee näytti materiaalia oikeista etsinnöistä ja erityistapauksista, jotka rosoisuudellaan jättivät CSI:t ja muut sellaiset varjoonsa.

Koulutuksessa korostettiin erityisesti etsinnän huolellisen suorittamisen olevan ensisijainen tavoite. Tuloksesta etsittävän kohteen löytymättä jääminenkin on arvokas tieto, kun se on varma. Tällöin etsintää voidaan jatkaa seuraavalta alueelta. Itse etsinnän aikana raskainta omaisille on epätietoisuus kadonneen kohtalosta. Äärimmillään kärjistettynä etsittävän henkilön löytymisen vielä siinäkin vaiheessa, kun tämä on jo avun tavoittamattomissa, on ehdottomasti se parempi vaihtoehto. Etsinnän epäonnistumisen voi

aiheuttaa huolimattomuus sekä viestiliikenteen puutteet.

Iltapäivällä siirryimme takaisin edellisen illan maastoon. Kenellekään ei tullut yllätyksenä, että pimeäetsintäharjoituksen maaleja löytyi vielä jonkin verran maastosta. Kurssilaisia tämä kuitenkin vakuutti siitä, että epäedullisissa olosuhteissa etsintäpartioita ei kannata ajaa loppuun, vaan pimeän aikana suoritettu huolto ja lepo palauttavat etsijöiden voimat. Etsintäpäivänvalossa tuottaa merkittävästi parempia tuloksia kuin pimeässä taskulampun avulla.

Sää suosi kurssia, ensimmäiset vesipisarot ropisivat tuulilasiin vasta kotimatalla.



Hannu Tukian maanpuolustustyö jatkuu eläkkeelläkin

Kaarina Honkalammi • Kuvat Kimmo Korhonen

Piiripäällikön tehtävät ja perinteet siirrettiin eteenpäin Päijät-Hämeessä.

Hannu Tukia on tehnyt suuria tuloksia pienin askelin

Joulukuun puolivälissä tunnelma Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirin vuosijuhlissa Hennalassa on jouluisen juhlava. Ilmassa on myös ripaus haikeutta, kun samalla vietetään piiripäällikkö Hannu Tukian läksiäisiä. Tilaisuudessa suoritettua tehtävien vaihdossa piirin tehtävät ja perinteet otti vastaan uusi koulutus- ja tukiyksikön päällikkö Aarne Kumpulainen.

Tehtävässään Hannu aloitti vuonna 2005 ehdittyään olla vuoden eläkkeellä lähdettyään puolustusvoimien palveluksesta.

- Tunnelmat ovat varmaan haikeat. Eivät vielä tällä hetkellä, mutta kun mennään eteenpäin ja lähdön hetki lähenee, hän arvioi tehtävien vaihdon kynnyksellä. Silti, piiri on hyvässä kunnossa jätettäväksi seuraajalle.

Tuleva vuosi yhdistelee piirejä

Tuleva vuosi tuo mukanaan uudistuksia maanpuolustuspiireihin. Organi-

saatiomuutoksen myötä nykyiset piirit yhdistellään seitsemäksi uudeksi piiriksi. Vanhat piirit muuttuvat koulutus- ja tukiyksiköiksi. Jatkossa Päijät-Hämeen maanpuolustuspiiri kuuluu Hämeen maanpuolustuspiirin koulutus- ja tukiyksikkönä. Hannu Tukia toteaa, että muutos ei tule näkymään juurikaan koulustoitinnassa vaan enemmän aluejaossa ja hallinnossa.

- Sitä voi korostaa, että kurssit pyörivät samalla tavalla kuin ennenkin, hän painottaa.

Hän kertoo, että uudet maanpuolustuspiirit on yhdistelty keskenään samantyyppisistä piireistä esimerkiksi koulutuksellista kokonaisuutta ajatellen. Yhdistämällä koulutuksellisesti samanlaisia piirejä saadaan karsittua samojen asioiden päällekkäistä tekemistä eri paikoissa.

Pienimmästä suurimmaksi

Kulunutta piiripäällikköaika muisteltaessa Hannu Tukian mieleen ei ole jäänyt ikäviä asioita ja nehan tapaavat unohtua matkalla.

- Liikkeelle lähdettiin pienin aske-

lin, kun tulitiin tehtävään. Alussa olimme MPK:n pienin koulutuspiiri, nyt olemme kasvaneet suurimmaksi.

Tukia toteaa, että merkittävä asia maanpuolustuspiirin toiminnassa on ollut maakuntakomppanian perustaminen. Tuolloin osa piirin aktiivisesta porukasta siirtyi maakuntakomppaniaan, mutta on sieltäkin toki osallistunut toimintaan ja koulutuksiin innokkaasti. Muuten mieleenpainuvaa piiripäällikön työssä ovat myös olleet erittäin hyvät olosuhteet.

- Meillä on hyvät toimitilat, tuki ja yhteistyö Hämeen Rykmentin kanssa on huippuluokkaa, missään muualla Suomessa en ole kuullut olevan vastaavaa, Tukia kehuu.

- Asiointi rykmentin kanssa on helppoa, kaikki komentajat ovat olleet myötämielisiä toimintaamme kohtaan. Päijät-Hämeen aluetoimisto on aina ollut täysin rinnoin mukana tukemassa toimintaa.

Tukia arvioi, että piiripäällikkönä tehtävää on saanut hoitaa hyvin itsenäisesti, keskustuimisto ei juuri ole rajoittanut toimintaa. Toki on pitänyt toimia taloudellisten resurssien puitteissa ja tehdä tietyt sovitut asiat, mutta muuten on saanut toimia omalla tavallaan.

Elämänsä Päijät-Hämeessä asunut Tukia muistaa kehua yhteistyötä myös viranomaisten kanssa. Tahot ovat vuosien varrella tulleet tutuiksi myös oman palokuntaharrastuksen kautta.

- Meidän ei ole tarvinnut tehdä viranomaistahojen kanssa yhteistyösopimuksia, niin kuin joissakin piireissä on tehty, vaan yhteistyö on aina sujunut. Esimerkiksi poliisin ja pelastuslaitok-



sen osaamista tarvitaan kursseilla ja tukea on aina saatu.

Henkilövaihdosten rikkaus

Seuraaja Aarne Kumpulainen siirtyy tehtävään ehkä parhaista mahdollisista lähtökohdista. Hän on asunut lähes koko elämänsä Päijät-Hämeessä, pitkään Hämeen Rykmentissä työskennelleenä tuntee hyvin paikallisen maanpuolustusväen ja on hyvin verkottunut maanpuolustusjärjestöihin. Yhdessä Kumpulaisen kanssa Tukia on tehtävienvaihtoon liittyen kiertänyt eri yhteistyötahojen vieraana perehtymismielessä.

- En puutu nyt enkä myöhemminkään seuraajani työhön, neuvoja toki saa kysyttäessä. Annetaan uudelle ihmiselle vapaus viedä eteenpäin omia ajatuksiaan ja ideoitaan. Tässä on juuri henkilövaihdoksen rikkaus, että kun omat paukut on annettu, voi toinen viedä asioita eteenpäin omalla tyyllillään.

Maanpuolustustyössä Hannu Tukia tullaan jatkossakin näkemään, vaikka hän toteaaakin, että varsinaista työtä hän ei enää aio ottaa.

- Veteraanityössä olen aktiivisesti ja vahvasti mukana. Lisäksi ensi vuonna toimin kurssien kouluttajana, vedän muun muassa järjestyksenvalvojakoulutusta. Kahden vuoden välein järjestettävässä maanpuolustussoittokuntien katselmuksessa toimin kurssin johtajana. Se on perinteisesti järjestetty täällä Lahdessa Sotilasmusiikkikoulun sijaitessa täällä.

Lisäksi Tukiaa on pyydetty toimiaan Varmistin-yhdistyksen kummisetänä, minkä tehtävän hän sanoo ottavansa mielellään vastaan.

MPK:n vuosijuhla

Kaarina Honkalammi • Kuva Kimmo Korhonen

Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirin vuosijuhlaa vietettiin juhlavissa ja talvisissa merkeissä joulukuun puolivälissä. Hennalan muonituskeskuksessa pidetyssä juhlassa saateltiin eläkkeelle piirin ansioitunut päällikkö Hannu Tukia sekä palkittiin suuri joukko ansioituneita maanpuolustusaktiiveja. Vuosijuhlassa vierailut Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) toiminnanjohtaja Pekka Tuunanen kehui piiriä vuolaasti.

-Näen tämän piirin huippusuorittajana. Hannu joukkoineen on tehnyt tuplatulosta, hän totesi juhlapuheessaan.

Tulevia organisaation muutoksia sivuttiin juhlapuheissa, mutta pääpaino oli piirin tuloksetta toiminnassa, hyvässä yhteishengessä ja hyvin toimivassa yhteistyössä Hämeen rykmentin ja esimerkiksi viranomaiskumppaneiden kanssa.

Kiitoksia riitti paljon myös ansioituneille maanpuolustajille. Juhlassa palkintoja jaettiin poikkeuksellisen paljon, koska jaettavana oli kahden vuoden palkinnot.

Tilaisuuden loppupuolella maanpuolustuspiirin tehtävät ja perinteet otti juhlavasti vastaan piirin tuleva päällikkö Aarne Kumpulainen. Organisaatiouudistuksen myötä hän tulee toimimaan piirin tilalle perustettavan koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä.

-Tässä piirissä tilanne on todella hyvä, kun uusi piiripäällikkö on todella hyvin viivoilla tehtävistään, totesi Pekka Tuunanen viitaten Kumpulaisen vahaan työkokemukseen ja osaamiseen tulevassa tehtävässä.



Päijät-Hämeestä Haminaan ja takaisin

Arto Tapiomaa

Keskellä paksuja kevähankia kuluva vuotta 2010, tuli puhelinsoitto Hennalasta ja Tenhun Tommi kysyi lyhyesti että olisinko kiinnostunut lähtemään elo-syyskuun vaihteessa Reserviupseerikoulun (RUK) järjestämälle aselajikouluttajakurssille. Mietin asiaa noin kuusi sekuntia ja sanoin että sopii. Puolen vuoden päähän onkin aika helppo luvata mitä vain. Olin tosin jo aikaisemmin tehnyt itselleni selväksi, että jos haasteita tarjotaan, niin ei niitä kieltäydytä ilman perusteltua syytä.

Niinpä sitten sopivan viileänä maanantaiaamuna odottelin toisia lähtijöitä kävelymatkan päässä kotoani linja-autopysäkillä. Vajaan minuutin odottelun jälkeen paikalle tulikin tutun näköinen Audi, jota Dillströmin Tero ohjasteli, kyydissä olivat Rekolan Marko ja Tähtisen Vesa. Viides kurssilainen, Sippolan Mikko, tuli linja-autokyydillä Haminaan asti. Matkan aikana todettiin Suomen taloudellinen

taantuma lakkautettujen tai aikataulujaan supistaneiden maantiekahviloiden muodossa. Pääsimme kuitenkin perille, matkakahvit ja ylimääräinen kierros Raatihuoneen ympäriajosta nautittuina.

Osasto ikkuna järjestäytyy

Haminassa RUK:n portilta meidät ohjattiin paikoituksen kautta ilmoittautumaan. Ollessamme aikaisia ei ollut vaikeuksia päästä täyttämään tarvittavia kaavakkeita. Terveystarkastuskin meni läpi ilman verenpainetta kohottavaa verenpaineenmittausta, ja ennen kuin huomasimmekaan, olimme jo majoittumassa tupiin. Vesan kanssa asetuiimme samaan tupaan (KRH komppania, tupa Koivisto), Marko ja Mikko olivat sitten omissaan ja tietysti myös Tero, kun oli aakkosissa alkupäässä.

Tero oli ensimmäisessä joukkueessa yksin, kun me taas me muut osuimme

oikeastaan vahingossa

samaan työryhmään istuessamme 3J:n ensimmäisellä oppitunnilla luokassa ikkunan puolella. Näin meistä tulikin osasto ikkuna. ”Osastomme”, jonka vahvuus oli 13 miestä, sitten loistikin monella tavalla viikon aikana. Loppupäivä maanantaina kului varustamisessa sekä MPK:n koulutuspäällikön, aselajikouluttajakurssin johtajan ja kouluttajien pitämällä luennoilla, unohtamatta koulutuskorttien yli puoleenyöhön jatkuneita valmisteluja.

Kurssillemme nro 4 osallistui noin sata enemmän tai vähemmän kokenutta kouluttajaa eri puolelta Suomea ja pisimmältä taisi olla tupakaverimme, joka kertoi asuvansa Sodankylässä.

Joukkueemme pääkouluttajaksi oli määrätty Yliluutnantti Mika Romp-





panen, joka osoittautui harvinaisen hyväksi tehtävässään. Hän oli tarkka, tinkimätön, ammattitaitoinen, mutta samalla oikealla tavalla rento ja varma otteissaan. Kiitos hänelle!

Koulutuksen uusjako

3 J:n koulutusaihevalinnat menivät alussa jostakin syystä kokonaan uusiksi. Tästä syystä valmistellut kortit kävivät tarpeettomiksi, myös suunnitellut aiheet muuttuivat aivan vieraiksi. Itselläni oli varattuna asekesittelyyn PKM-konekivääri ja ilmatorjuntakonekivääri, mutta ne siirtyivät tässä uusjaossa Rekolan Markolle. Hän suoriutui itselleen vieraista aiheista kunnialla läpi ja koulutustavoite täyttyi.

Minulle tuli viikko-ohjelmaan kolme uutta aihetta: ryhmänjohtajan maastontiedustelu, tiedustelu ja valmisteluosaston toiminta sekä koordinaattien käyttö. Näistäkin suoriuduttiin, niin kuin todistuksesta voi päätellä, mutta paljon sai etsiä eri lähteistä uutta tietoa. Koulutuskorttien valmistelua jatkettiin käytännössä joka ilta aina puolenyönkin jälkeen. Ennätyksen taisi tehdä Tero, kun sanoi menneensä torstaiaamuna ”jo” puoli kolmelta nukkumaan. Hänen viimeinen kou-

lutuksensa oli onneksi myös samana torstai-iltana ja ohjelma helpotti siltä osin.

Elämyksiä auton lavalla ja ampumaradalla

Olemme lähivuosien aikana ehtineet tottua ajatukseen, että miehistöä liikutellaan pitkillä matkoilla yleensä mukavasti linja-autoilla. Tähän kurssi tarjosi selkeän muutoksen. Kaikki siirtymät, mitä ei tehty jalan, suoritettiin E-Sisun lavalla säkkipimeässä ”huvipuistolaitteeseen” vyötettyinä, mikä oli mielenkiintoinen kokemus sinänsä. Tiistaina ja torstaina opiskeltiin Lupinmäen maastossa aamusta iltaan puolustus- ja hyökkäyskäskyjä. 3J:lla oli keskiviikkona kasarmialueella kalustokoulutusta, johon sisältyi aseiden ja viestivälineiden käsittelyä. Samana iltana kuuden maissa siirryttiin vielä ampumaradalle ampumakoulutukseen.

Lupinmäellä antoivat sitten ampumakoulutusaiheen valinneet kurssilaiset kykyjään näytille johtaessaan rynnäkkökiväärin kohdistus- ja kilpasarja-ammuntoja. Kurssin johtaja, majuri Veli-Matti Hartikainen lupasi alkupuhuttelussa, että kurssin 3 pa-

rasta ampujaa palkitaan perjantaina päätöstilaisuudessa. Kuinkas sitten kävikään, ensimmäisen sijan valloitti Päijät-Hämeestä väepeli Marko Rekola tuloksella 10 ls sarja (95) pistettä, kaksi hopeasijaa jaettiin tasatuloksella (94). Ampujat olivat sattumalta 3J:n tupa Koivistosta. Pronssia ei sitten jaettukaan. Koko Päijät-Hämeen porukka pysyi tuloksen 86 paremmalla puolella.

Kaikki saivat esityksensä läpivietyä niin, ettei ainakaan meidän miehitämässämme työryhmissä tarvinnut kertaakaan lopettaa koulutustapahtumaa kesken. Kurssilla tavattiin useita vanhoja tuttuja eri puolilta Suomea ja kurssihenki oli todella huipussaan. Perjantaina loppupuheessa kurssiamme kehuttiin taas parhaaksi ja korkeatasoisimmaksi kouluttajakurssiksi koskaan.

Lopuksi vielä: sateetkin alkoivat vasta torstai-iltana, kun ehdittiin ensimmäistä kertaa poiketa pikaisesti varuskuntakerholla. (Virvokkeiden nauttimisen jälkeen tietysti kiireesti takaisin valmistelemaan perjantairasteja.) Kannatti käydä - siis kurssilla!

VOIMANKÄYTTÖKOULUTUS



ENSIMMÄINEN VAIHE

15.-16.1. 2011

TOINEN VAIHE

12.-13.2. 2011